

Cuvântul III

Despre instrăinare

1 Instrăinarea este părăsirea fără întoarcere a tuturor celor din locul de obârsie care lucrările însăși împotriva tintei evlaviei noastre.

„Adică a rudenilor, a brenurilor, a măncorurilor, a voilor, a pestenilor a distractiilor, a locurilor, a slavei și a celoralte, care ne împiedică de la tinta evlaviei.”

Strain este cel ce este cu gândul afară de toate cele ale vieții.

Strain este oala căruia îi sunt străine cele ale lumii.

Dacă te instrăină pentru Dumnezeu, nu căntă să te amesteci cu ale plină-un loc, nu să amesteci națiunea (cuvântul) ta cu el, cău' altfel, îți este aproape mai ole folos să fii cu rudenile tale de trup.

DEF.

- Instrăinarea este → pierdere neautătoare
- înțelegere neamnosuită
- pricină neînțelită
- viață ascunsă
- tinta nervăjita
- gând nedescoperit
- dorere a putinătății
- poftirea a strămoșarui
- pricina a dorului de Dumnezeu
- multimea dragostei
- respingerea slavei desarte
- adânc de tacere

Important

Instrăinare analogă definită

Treapta III - Despre instrăinare

① Instrăinarea este parăsirea fără întoarcere a tuturor celor din locul de obârcare lucrătoare împotriva tinerii eleviei noastre.

Instrăinarea este purtare mărgătoare

[v.s.]

semn al mormenții
semn al ascultării

purtarea mărgătoare

semn al mândriei
semn al neascultării

Instrăinarea este înțelepciune recunoscută

[v.s.]

Solomon: "șopârlă care locuiește în poalele imprestite"

întelepciune care se face cunoscută

→ semn al slaviei desarte
semn al dorinței de arătare

"nă nu stie sănătașa ce face dreapta"
semn al ascunderii de către Dumnezeu
(duhovnicesti)

Instrăinarea este precipere recunoscută

[v.s.]

semn al ascunderii de către Dumnezeu
(figură)

preciperea care se face arătată

semn al slaviei desarte
→ semn al dorinței de ară

Instrăinarea este viață ascunsă

[v.s.]

semn al părerii
semn al tacerii
semn al ascunderii celui bune

viață arătată

→ semn al lipsii de paza
→ semn al dorinței de arătată
semn al slaviei desarte

Instrăinarea este linteă nerăgătoare

[v.s.]

semn al opărării
semn al tacerii
semn al ascunderii celui bune

linteă răgătoare

→ semn al arătarui patimilor
→ semn al arătarui slabiciun
→ semn al arătarui vîrstelor
→ semn al dorinței de arătar
semn al slaviei desarte

Instrăinarea este șoind neadesperit

[vs.]

șoind descovert

semn al intelectului
semn al adâncului de tacere
semn al exultării de Dumnezeu
semn al robdării
semn al canticării
semn al opărării
semn al schimbării

semn al uitării
semn al mulței vorbe
semn al pierderii speranță
semn al nechibzuintei
semn al dorinței de arătare
semn al slaviei deosebite

Instrăinarea este dorirea putinătatii

[vs.]

saturarea nesaturată

semn al canticării Imperialei Cerurilor
(dorește ca bună)

semn al alăjurii de lumeni
semn al robiții
semn al schimbării firii

Instrăinarea este proftoria strămoșării

[vs.]

desfrâmarea

semn al canticării Imperialei Cerurilor
(proftă ca bună)

semn al împotrăștiu
semn al abonării potențelor
semn al împotămirii

Instrăinarea este raza a dorului de Dumnezeu

[vs.]

materialism

semn al începutului canticării Lui Dumnezeu
semn al moreniei (conștiințorii că de departe suntem de Dumnezeu)

semn al înrobirii
semn al mesimtorii

Instrăinarea este multimea drogășii

[vs.]

înseignarea materială

semn al vederii infinitului Lui Dumnezeu
și a darurilor Lui Creație.

semn al egismului
semn al vederii limitate
a materiei

Instrăinarea este adânc de tocere

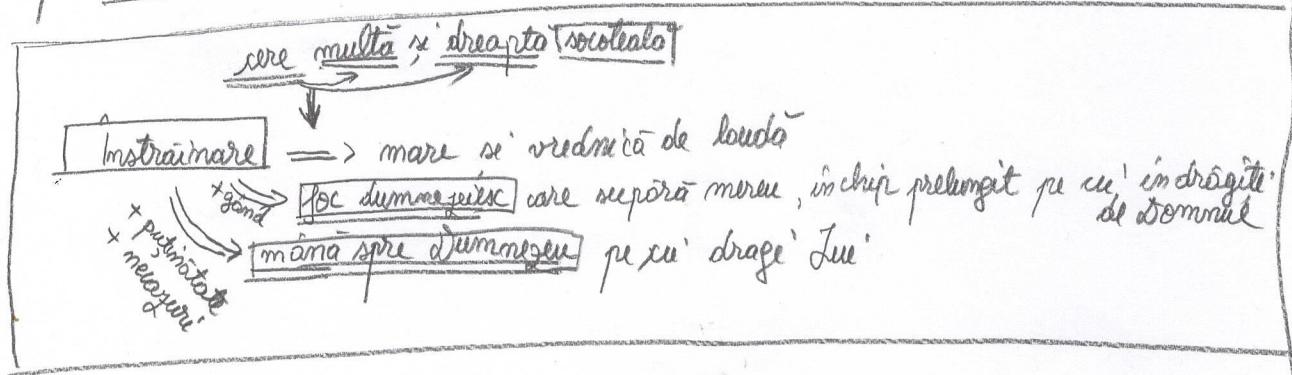
[vs.]

multă vorba

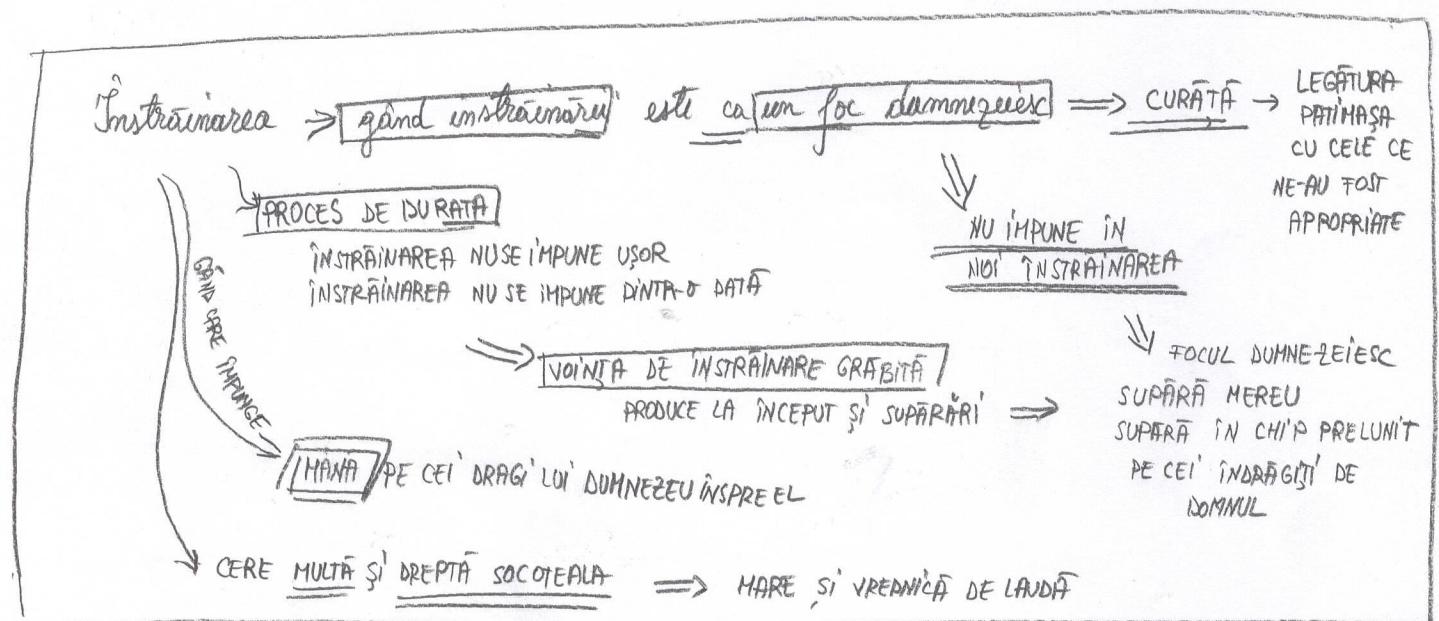
→ semn al prezenței Lui Dumnezeu
→ semn al stăntrei
semn al cedunorii
semn al blândeții
semn al bunotății
→ semn al dezpotimurii

→ semn al măslinitorii
→ semn al cărăbilelor pentru posess
→ semn al poftelor pentru posess
→ semn al posessivității
→ semn al împotimurii
→ semn al împreșterii în ale
multe griji

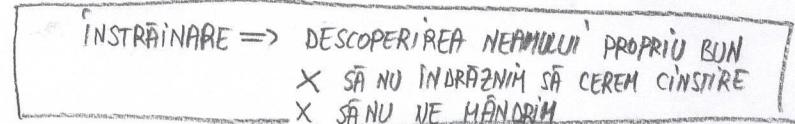
② Gândul acesta obisnuiește și el la început să supere mereu se închip prelungit pe cei îndragiți de Domnul, ca un foc dumnezeiesc. Cău deportarea de acelora în mână pe cei îndragiți de Domnul spre El, prin putinătoare și necazuri. Dar pe cît de mare și de vrednică de lăudă e această instrăinare, pe altăt de multă dreptă socoteala cere. Cău nu orice instrăinare dură la culme e bună.

Dacă gândul instrăinării e ca un foc slumnezește care ne curăță de legătura potinoră cu cele ce ne-au fost apropiate, el nu impune în noi instrăinarea cu usurință și dintr-o dată. De aceea, voiață de instrăinare ne produce la început și supărare.

Instrăinarea : Când cel care se instrăinează începe să se descopere că e de naum bun și plătită greșit să îndrăgnească să urez cinstire, să să reținărească, acesta instrăinare nu e bună.

③ Dacă nici un proroc nu constă în patru lui', cum zice Domnul (Lucia 4,24)
să luăm seama că nu cumva să mă se facă instruirea precină de slavă ^{Matei 13,57} desarta.

Căcă instruirea este despărțirea de toate, pentru a me face nedespărțit gândul la Dumnezeu,
DEF.

Important!

Prin despărțire de toate, omul plungeă patimile sălăsite în el, și prin aceasta se face nedespărțit de Dumnezeu. Dar dacă patimile rămân, instruirea nu e de mare folos.

Important!

Instruimul este subitorul sau lucratorul planului meicetătii

Important!

Strain este cel care a ieșit din legătura cu toate ale sale, și cu celelalte.

voile sale

ale ce
privesc treptul sau

că
din ofara

banei / averii

↓
umbrire
pe drumul binecuvântat
și chiojcat \Rightarrow MÂNTUIRE

(4) De te grăbesc spre instrăinare și spre siguranță, nu cauta sufletele îndrăgite de lume. Pentru că furul vine pe neașteptate.

De aceea mărturiam să mantuiesc impreună cu el pe unu' nepăsător p'greoi' s-au pierdut impreună cu acestia, focul sufletului lor stingându-se cu frumea.

Dacă ai primit flacără, slargă. Cău' nu stii când se va stinge și te va lăsa în întuneric.

Mărturie amănarile care adorm mereu misericările spre cele bune.

Alegie la flacără olimpică. Aici însă e vorba de flacără dragostei de Dumnezeu primată de la un altul moe bătrân și pe care trebuie să o duci mai departe.

NU CAUTA SUFLETELE ÎNDRĂGITE DE LUME

PERICOL DE PIERDEREA DE SINE
IMPREUNĂ CU ACESTIA

FURUL VINE PE NEAȘTEPTATE

(5)

Nu mi se cere tuturor să mantuim pe altii. Cău' zice Dumnezeusul apostol:

"Deu' fiecare va da, fratilor, socoteala lui Dumnezeu pentru sine" Rom. 14,22

"Învățând pe altul, nu te inveti pe tine?"

Dar negresit, nu se cere tuturor să me mantuim pe moi insine.

Important!

(6) Instrăinându-te, păstrează de obrăul nestatorniciei și iubirii deplăcere

Căci instrăinarea îi dă prilej de lume.

INSTRĂINAREA

PĂSTREARE IMPOTRIVA DRACULUI NESTATORNICIEI

IMPOTRIVA IUBIRII DE PLĂCERE

Important!

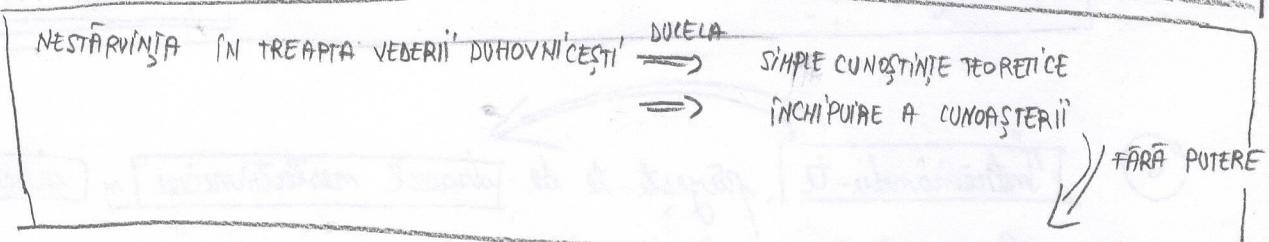
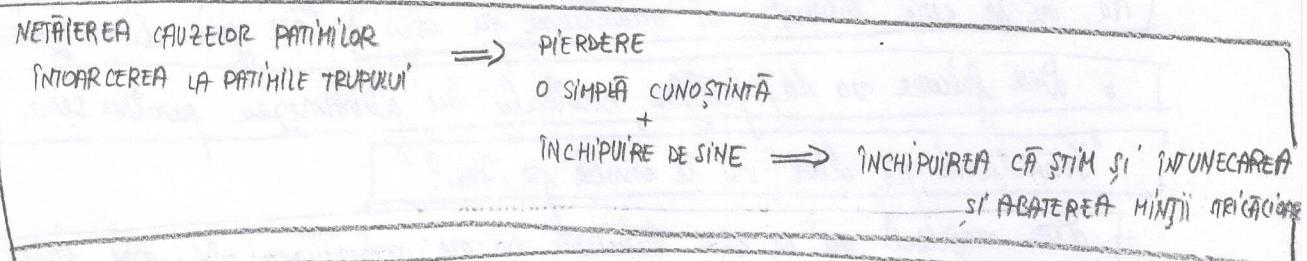
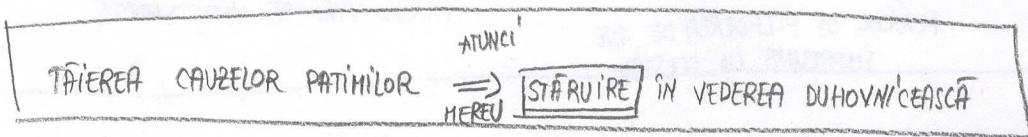
(7) Buna este dezvoltarea. Dar marea ei este instruirea.

INSTRUINARE

DESPATINIRE

Dacă am tăiat pentru scurtă vreme priunile patimilor și ne ocupăm cu vedere de la horuri, să petrecem pururea în același mod, având aceasta ca lucru. Căuțuță ne întoarcem înapoi la patimile trupului, n-am câștigat nimic din această petrecere sau rămâne doar simpla cunoștință amestecată cu închipuirea de sine, al cărei sfârșit este închipuirea că stim și întunecarea, și abaterea mintii spre cele stăcăzioase.

Cunoștința din vedere de la horuri devine, pentru că care nu știm mereu pe treapta acestor vederi, simpla cunoștință teoretică sau închipuirea cunoașterii, fără putere de a-i reține de la viață în păcate.

Important!

STĂRUINȚĂ \Rightarrow PUTERE
IN VEDEREA
CELOR DUHOVNICEȘTI

⑧ Cel ce să instrăină pentru Domnul [să nu mai aibă legături], ca să nu se
arate rotățit din prima patimilor.

Cel ce te instrăinează de lume, [să nu mai părăsească lumea], cău' patimilor le place
să se întoarcă la ea.

⑨ Eva a fost slungată solenioară fără voie din rai, și monahul pleacă de
bunăvoie din lume. Cău' acesta ar fi poftit din nou să mănânce din pomul
neasculturii, iar el ar fi suferit în chip greșit din partea rădelor după trup.

EVA SLUNGETĂ FĂRĂ VOIE DIN RAI'

CĂLUGĂRUL PLEACĂ DE BUNA VOIE DIN LUME

Important!

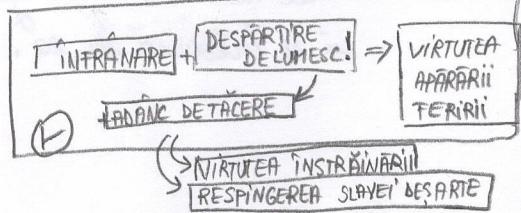
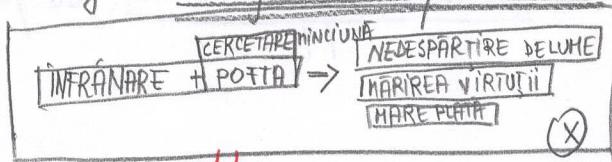
EVA AR FI POTIT DIN NOU SA MĂNÂNCĂ DIN POHUL NEASCULTĂRII
CĂLUGĂRUL AR FI SUFERIT ÎN CHIP GREȘIT DIN PARTEA RUDELOR DUPĂ TRUP

⑩ TUQI' CA DE BICI' DE LOCURILE CĂDERILOR.

Important!

CĂCI NEFIIND FRUCTUL DE FĂTĂ NU-L POTI'H DES

(11) Să nu te rămnă ascuns nici chipul și velesugul acesta al furilor: el ne sfotuiește să nu ne despărțim de cele din lume, [spunându-ne că vom agenții măre plăte] dacă văzând femei, ne înfrângem pe noi însine). Nu trebuie să osultăm de acestia, ci moe' degrabă să facem dempotrivă.

Important!

(12) Când ne despărțim de cele de moarte pentru o vreme moe' scurtă sau mai lungă și ne castigăm [putina relaxare] sau [străpungere] (umilință) sau [înfrângere] gândurile deserta ciumu' invindu-se, ne îndeamnă iarăși să plecăm în lume spre jidirea multora, chipurile spre pilda și folos celor ce au rănosat foptele moastre pacatoase. Dar dacă suntem și prepechi în curând și în constință simplă, acesta ne îndeamnă să ne întoarcem în lume ca măntuitorie de suflete și ca invățătoare; ➡ [pentru ca ceea ce am adunat cum se juvine în port, să risipim în largul maru]

11
bis

Să nu te române ascuns nici tribul, nici vileșugul acesta al furiilor:

Ei ne sfătuiește să nu ne despartim de cele din lume, spunându-ne că vom agenția mare plăcă daca văzăm femeii ne înfrângă pe moe' insine.

Nu trebuie să arătăm de acestia, ci moe' degraba să facem despartirea → să ne despartem de cele din lume.
Important!!! [INFRÂNGARE] + [NE DESPARTIRE DE LUMESC] + [SPERANȚA EGOISTĂ DE DEPASIRE DOPĂ] ⇒ HĂRIRE
[INFRÂNGARE] + [DESPARTIRE DE LUMESC] + [PRIVIREA ȘI SLAVA LUI DUMNEZEU DIN JUR] ⇒ SPERIȚA INSTRĂINARE

12
bis

Când me despartem de cele ale noastre pentru o vreme moe' scurta sau mai lungă ⇒ și me costigăm purtina evlavie sau străpungere (umilință) sau înfrângare ⇒ Gândurile deșertăciunii urmărindu-se ne indeamnă să plecăm în lume spre fădere multora, chipurile spre pudă și folos celor ce au cunoscut faptul moastre păcătoase. Iar dacă suntem prăpuși și în curând și în constință simplă, acesta ne indeamnă (gândurile deșertăciunii) să ne întoarcem în lume ca măntuitor de suflete și ca învățători, pentru că ceea ce am adunat acum se curvine în port, să răspunem în largul morii.

GÂNDUL CĂ VOM AGONIȘI MAI MULTA BOGĂȚIE SOFLETEASCĂ NACĂ NE ÎNFRÂNGĂ PE NOI INSINE

⇒ GÂND NICLEAN → MAI DEGRABA DESPARTIRE DE CELE LUMESTI !!

Important!

DESPARTIRE DE CELE LUMESTI'

RESPINGEREA SLAVEI DESARTE

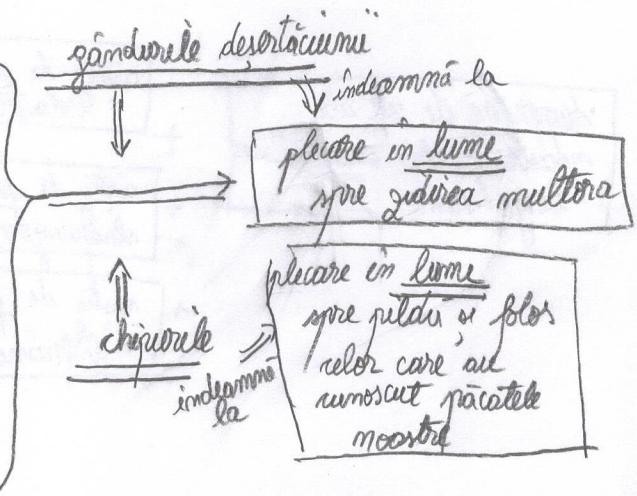
(12) Când ne despartim de cele ale noastre pentru o vreme mai scurtă sau mai lungă și ne căștigăm putină erlavie sau străpungere (umilință), sau înfrângere, gândurile desertăciunii irindu-se, ne indeamnă iarăși să plecăm în lume spre zidirea multora, chiaruile spre pilă, se folos celor care au cunoscut fantele noastre păcatești.

despartire de cele ale noastre
pentru o vreme scurtă sau lungă

+ căștig de putină
erlavie

+ căștig de putină
străpungere (umilință)

+ căștig de putină
înfrângere

! Important

dezgătorile cu cele ale sale au prefăcut pe soția lui Lot în stâlp de sare.

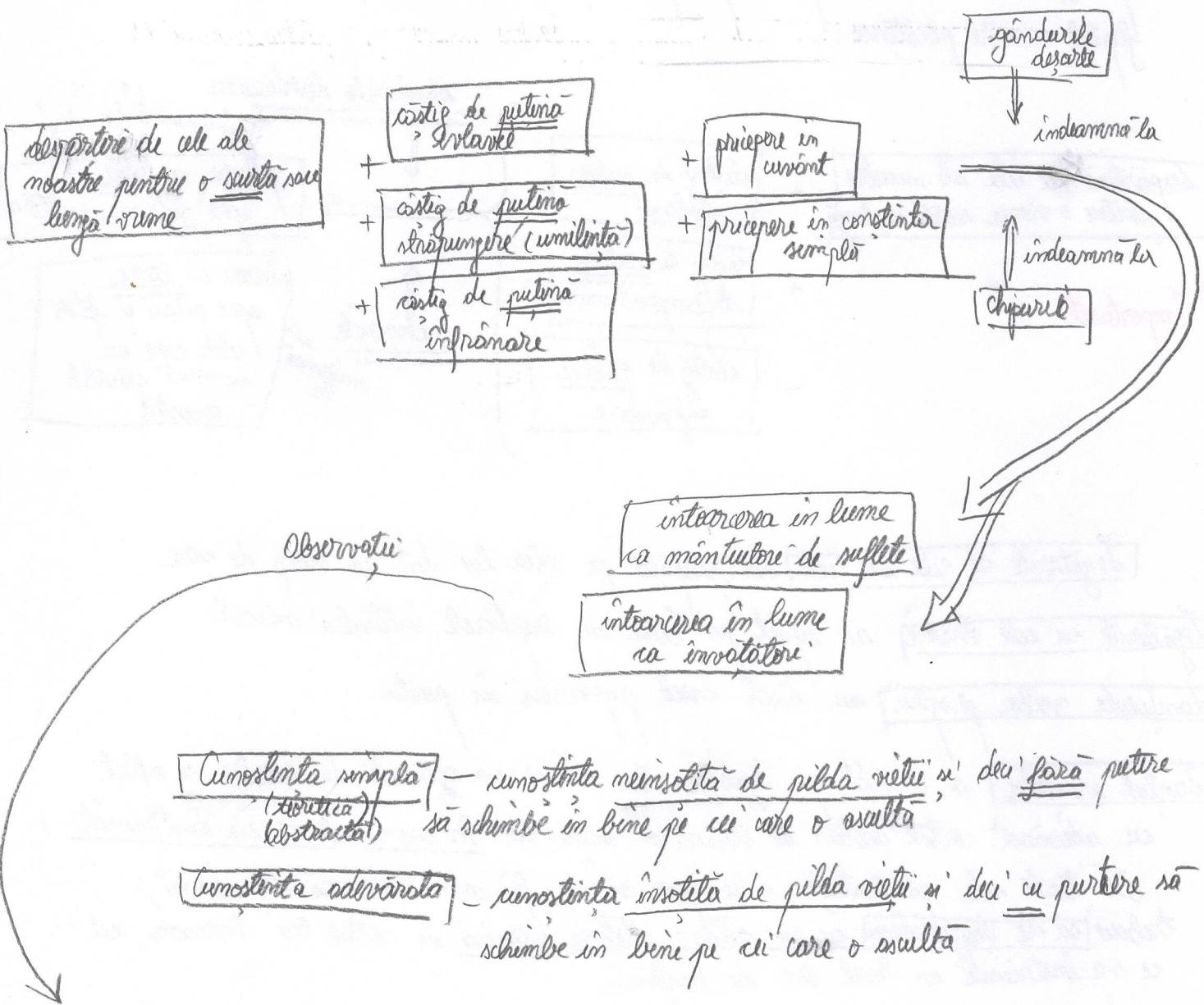
Lăpturile cu cele străine au lipsit pe Esau de drepturile întărirea născut.

Lanturile voilor proprii au lăsat casă poporului în pasturi.

Lantul avuților a omorât pe Izabela. Tot cel ce s-a izbăvit de acestea a aflat cu adevarat cortul iubitor de străini și viața lui Avraam, cel ce s-a instrăinit de toate cele pământesti, care par să me fie cașă statomioă de odihină, trebuie să me despartă ca să sfârșească odihina vesnică în cortul lui Avraam, cel ce s-a instrăinit în locul lui de băstine.

! Important

Tar daca suntem principale in curvant, si in constinta simpla, acestia (găndurile obște) ne îndeamnă să ne întoarcem în lume ca mântuitor de suflete și ca invățători, pentru că ceea ce am adunat cum se cavere în port, să risuim în largul morii.

Observație: Observă că nu s-a întâmplat o întoarcere spre lucruri, și numai iugădarea a plătit spre trăirile lucrărilor. De acea s-a și osândit că nu e în Egipt, ci în locurile din jurul Egiptului a coborât mintea poporului.

Solda 1510: Ana și tu, călugăre, să nu crezi că te-ai înștiințat cănd, seând în munte și în mănăstire, îți lasă iugădarea să rotareasă și mintea să se împătărească cu lucrările nefolositoare ale vieții și cu plăcerile și cu impătimirea de lume; și odată ce te intru pomenirea lui Dumnezeu!

(13) Ja' ne sărgum să urmăram nu pilda soției lui Lot, ci pe a lui Lot însuși
(Faciere 19,26)
Cău' sufletul [întorcându-se de unde a venit] și va strica asemenea sări se va
rămâne nemirat (nebucurător).

Sufletul nemirat sau nebucurător e sufletul mort, împuștit ca și soția lui Lot
incapabil de viață, incapabil să se preschimbe spre mai bine, incapabil să
îmbinze spre trepte mai înalte. Larea în care s-a prefăcut soția lui Lot m-așa
nu-i sărac puterea să dea gust bucătelor, devenind stâlp în totul neroditor
și incorect. Numai dacă merge înainte, ca Lot, sufletul ne miră ce
adorează se se desărăcăseste.

! Important

(14) Fugi de Egipt fără să te înterzi. Cău' inimile care sunt întors acolo
n-ai văzut Ierusalimul sau pământul neputinții.

(15) E cu puțină răsărit la început, dacă am părăsit starea de pruncie, adică rale ale moaștră, și nă-am curățit cu desăvârsire [să me întoarcem spre ele cu folos] cu scopul ca după ce me-am mantuit pe noi să mantuim și pe alții oarecare. Totuși, chiar și Moise, vogitorul-de-damnație, trebuia sănd spre mantuirea meamului său, a avut de suferit multe primejdii în Egipt sau în întemeietarea lumii.

posibilă! Important

întoarcerea ua buna → doar după părăsirea stării de pruncie

→ doar după părăsirea voilor moaștră, patimilor noastre

→ doar după curățarea desăvârșită

după mantuirea moaștră:

în scopul

mantuirea altora oarecare

(16)

Bine este să mănumim pe parinti, și nu pe Domnul. Lăci' Acesta a zidit și a mantuit; iar acela căderea i-a pierdut pe cui ce i-a iubit și i-a predat osândei vesnice.

mănumire parinti	→ adesta [i-ai iubit] și [i-ai predat osândei vesnice]
mănumire Domnul	→ Domnul [a zidit] și [a mantuit]

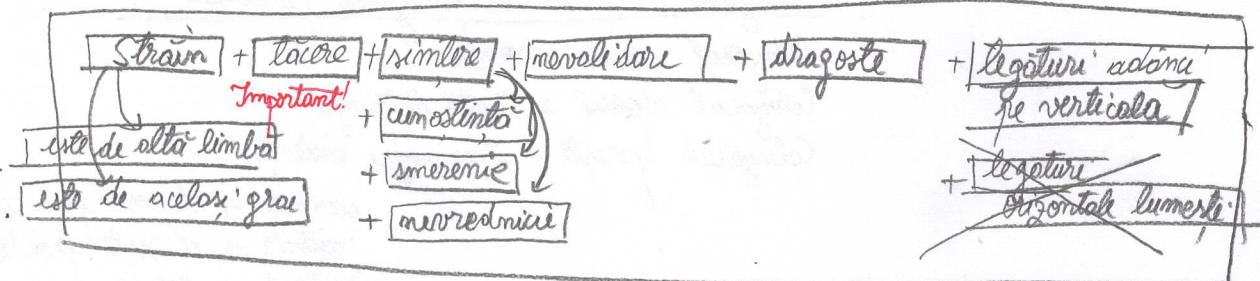
(17)

Strain este acela care săde ca unul de alta limbă - între cei de limbi strain, întru cunoștință.

Strain este acela care, între cei de aceeași limbă, e ca unul de limbi strain, adică ca unul care are alta limbă, și nu aceeași; și e de un grai cu cel de alta limbă, și nu cu cel de limbă sa. Își săde întru seminție, ceea ce înseamnă că nu se socotește pe sine vrednic să spună ceea ce altora sau să vorbească cu alții.

Se săde întru nimănire

Intru cunoștință poate însemna și că e cunoscut că trebuie să rămână strain, deci că nu trebuie să rămână strain, deci că nu trebuie să cante să se inteleagă cu ceilalți. S-ar părea că se afișă aici ceea ce contrar „mortușirei într-un gând” adică sobornicității Bisericii. Sobornicitatea nu se oprește la legăturile orizontale între oameni și înaintează la legăturile adânci, ale tuturor, în Dumnezeul comun potrivit acelaiași credințe și acelaiași iubire de Dumnezeu.

(18) Nu ne retragem (din lume) pentru că urmă pe cei care măstrează locurile.
Să nu fie! Ca să scăpam de rotărarea ce me vine de la ei.

Ura este o dispozitie ascunsă, de scârba făcă de cera din cele care ne supără. Sau ura este instrăinarea de cera neplăcut și întoarcerea de la ce care ne separă. Retragerea cologorilor de la cele ale lor nu se face pentru nici unul din aceste motive. Se face aici o fină diferență între ura și ură. Colugorul - și în general creștinul - nu urăște pe cele de vîntă ca atare și păcatul prin care se desprinde cu vîntă de faptură. Îi dăt fiind că păcatul slabeste și strâmbă existența colugorului sau creștinului, urând păcatul și ferindu-se de el și de prilejurile lui, iubeste existența mai mult decât cei care aproba păcatele și se lăsa prins în ele, pentru că vrea să opere existența întreaga sau o vrea mereu sporită în Dumnezeu și ferita de strâmbarea și de slabirea și prin păcat sau prin iubirea egoistă și mândră din legătura cu Dumnezeu, Izvorul Vieții.

Ura = dispozitie ascunsă

= dispozitie de scârba făcă de cera din cele care ne supără

Ura = instrăinarea de cera neplăcut

→ Colugorul urăște păcatul

→ Colugorul urăște păcatul prin care se desprinde cu vîntă de faptură

păcatul → slabeste existența
păcatul → strâmbă existența

Colugorul se fereste de păcat

Colugorul se fereste de prilejurile păcatului

Colugorul iubeste existența

Colugorul sporă existența întreaga

Colugorul sporește în Dumnezeu existența

existența → slabeste prin păcat

existența → slabeste prin iubirea egoistă

existența → slabeste prin iubirea mândră

dim legătura cu Dumnezeu

(19) La în toate celelalte, aşa și în aceasta mi-a făcut invățător Domnul. Cău și El te arată porosind adesori pe parentii tăi după trup. Pentru că auzind pe unii spunându-ți: „Mama Ta și fratei Te contează” (Matei XII, 47), bunul nostru Invățător îndată ne-a arătat nouă ura nepotimasa, și cînd:

„Mama mea și fratei Mei sunt cei care fac voia Tatălui Meu al domurii.”

ura nepotimasa = a face voia Tatălui
Important! facem voia Tatălui implementarea
ne ferim cu totuș de păcat
apărăm existența
spiritul prezentă lui Dumnezeu

(20) Îți fiu tei tata cel ce poate să violeze să se ostenească împreună cu tine în resurarea săracilor păcatelor sale
Îți fiu tei mama stropul gheea inimii care poate să te spile pe tine de intinaciu
Îți fiu tei frate cel care te ostenește împreună cu tine și se întrece cu tine pe drumul ce duce în sursă.
Agoneșește-te ca sotie medespărtită aducerea aminte de moarte
Îți fiu tei copii prea uibăti respirurile inimii
Agoneșește-te ca săjitor trupul tau
Agoneșește-te ca prietenii spiritele lăutare care în numea ieișirii (reflecției) pot să te ajute, dacă ne vor face prietenii tale.
Important!
„Acesta e numul celor ce contează pe Domnul.”

tata → cel ce poate să se ostenească împreună cu tine în resurarea săracilor păcatelor
mama → stropul gheea inimii care poate să te spile pe tine de intinaciu
frate → cel care te ostenește împreună cu tine și se întrece cu tine pe drumul ce duce în sursă
sotie → aducerea aminte de moarte (se costigo)
copii → respirurile inimii
prietenii → ajutor (se costigo)
săjitorii → trupul (se costigo)

tată = sprinț, tapara, susirea sarcină, sprinț rătăcind

mamă = sprinț emoțional, lacrime, inimă îndurerată, rugătoare, spălă înțărâunica

frate = sprinț emoțional, sprinț rătăcind, compasiune, prietenie în întreaga, competitiv

sotie = aducerea aminte a neajunsurilor, aducerea aminte a lipsurilor

copii = suspirurile inimii, dorarea neîngăduită de bine, măngâierea lipsurilor

slujitor = trupul, materie

prietenii = ajutorare, ajutor, puternic, puternici

"Acesta e neamul celor ce contează pe Domnul"

Important!

tată = se ostenește susirea sarcină impreună cu tine → SPRINȚINA

mamă = străpungerea inimii care spălă înțărâunica → PLÂNGE CURĂȚĂ

frate = se ostenește compasiunea cu tine
se întârice cu tine pe drumul
se duce în sus → COMPASIUNE
INTRECERE

sotie = aducerea aminte de moarte → AMINTIREA NECAYURILOR

copii = suspirurile inimii → AMINTIREA LIPSURILOR DRAGOSTEI

slujitori = trupul → STĂPÂNIREA DE SINE

prietenii = flintele putere → AJUTOR PUTERE

Important!

TATA = SPRINȚINA / SUSIREAZĂ / SE OSTEÑESTE

MAMĂ = LACRIMI / CURĂȚENIE

FRATE = COMPASIUNE / INTRECERE / TOVARÂSIE

SOTIE = AMINTIREA PROBLEMELOR

COPII = AMINTIREA DORIRII CEI MAI BUN PENTRU ALTECINEVA

AMINTIREA LIPSURILOR DRAGOSTEI

SLUJITORI = TRUPUL / STĂPÂNIREA DE SINE

PRIETENII = AJUTOR / PUTERE

21

Dorul lui Dumnezeu a stins dorul de părinte. Dar cel ce spune că le are pe amândouă se omagiește pe sună. Căcă s-a întâzat: "Nimenei nu poate slui la doi stăpâni" și recoltă (Matei 6,24)

De este merean, vîntuiești între ele din lume.

De este călugăr, petreci în faptul prin care se imbunătățesc monahii.

Atenție! → Dacă voiești să vîntuiești în cele străine, vei cădea din omăndouă.
(lumestă)

Nici mereanul nu trebuie să ră-neglijeze dorurile cele bune pe care le impune viața în lume și în familie.

22

"N-am venit, zice Domnul, să aduc pace pe pământ, să iubirea părintilor, fata de fiu și a fratilor fata de fratei care se hotărăse să nu-mi slujească mie (Matei 10,34), ci luptă și sobie, adică să despart pe iubitorii de Dumnezeu de iubitorii de lume, pe iubitorii de cele materiale de iubitorii de cele nemateriale, pe iubitorii de slovă de cei smeriti la cuget. Căcă Domnul se bucură de împerecherea și de dezbinarea ce se moște din iubirea fata de El.

<u>luptă</u>	<u>sobie</u>	<u>despartire</u>
<u>slujitorii Domnului</u>	vs.	<u>slujitorii celui rau</u>
<u>iubitorii de Dumnezeu</u>	vs.	<u>iubitorii de lume</u>
<u>iubitorii de cele nemateriale</u>	vs.	<u>iubitorii de cele materiale</u>
<u>cei în cugetal smeriti</u>	vs.	<u>iubitorii de slovă</u>

Domnul se bucură de împerecherea ce se moște din iubirea fata de El.
Domnul se bucură de dезбинarea ce se moște din iubirea fata de El.

Important!!

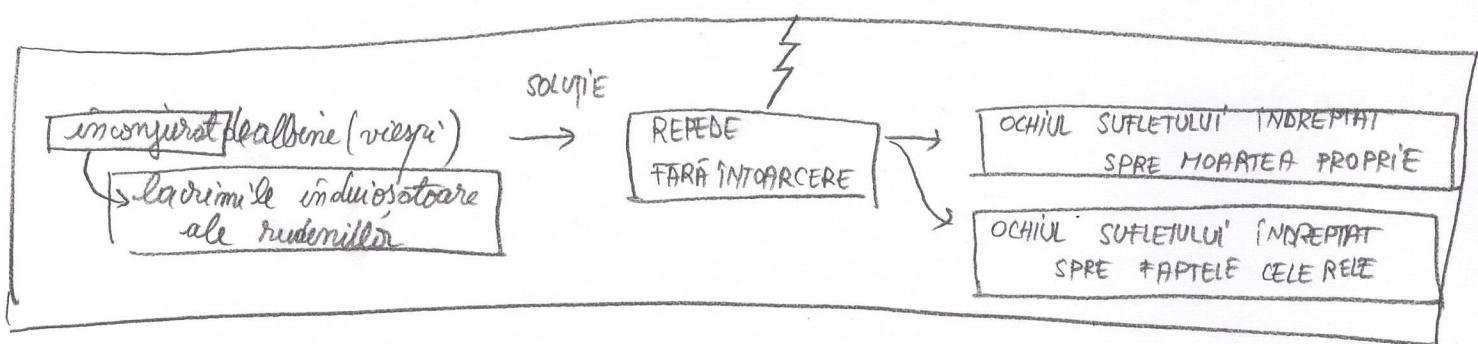
(23)

Te seama, ia seama nu nu cumva să te facă triste, celuia ce iubeste împătmirea de ai trăi, teste umplute de opere păcatelor și să te pierde în potopul iubirii de lume.

Jă nu te înduioșezi de lacrimile părintilor și tale prietenilor. Căci astfel vei plângi vreme.

(24)

Când te vor înconjura ca niste albini sau mai bine zis ca niste viespi rudemile tale plângând, stătătește-lui repede și fără întoarcere ochiul sufletului spre moarte ta și sprijne faptul tale (cele reale), ca să poți depăsta durerea cu durată.

(25)

Cei ai 'noastră', care nu sunt ai 'noastră', ne făgăduiesc să facă tot ce ce ne plac. Dar scopul lor este să ne impiedice în dreamul noastră cel prea bun, ca opri să me strângă spre scopul lor.

înduioșare de lacrimile părintilor

Scop

IMPIEDICARE DE LA ARHUMUL NOSTRU CEL PREA BUN
FATRAGEREA SPRE SCOPUL LOR

26

Betragerea din locurile noastre să me fie în partile cele mai lipsite de măngâiere, de slava deserta, și în cele mai smerte. Căci dacă nu, zburăm (din lume) împreună cu patoma.

Atenție!

slava bogăților lumii
confortul bogăților lumii

slava morțurii
mei spion pe Domnul bogății lumii

slava lui Dumnezeu pentru boala
slava doar lui Dumnezeu

betragerea din locurile noastre să fie în partile cele mai lipsite de măngâiere
să fie în partile cele mai lipsite de slava deserta
să fie în cele mai smerte

TERIRE DE CONFORT
TERIRE DE UMLĂRI DE SINE
TERIRE DE SLAVA DESERTA. LAUDA E A DOMNULUI'

Important!

27. Hrănind viața ta de neam bun și acoperă slava ta cea bună, ca să nu te afli
arătându-te altfel în gura și altfel în faptele tale.

Că nu cunosc faptele recurențe să arate minciună viața ta bună trupescă,

Nu te bojui pe mobletele trupescă, cău', "el trupesc nu primește cele ale obubului"
(1 Cor. II, 14)

Să nu arăți prin chipul din afară, datorită instrăinării, smerecie coloanărescă
iar în realitate să ai slava deserto.

DA!

ascund → vita de neam bun
acoperă → slava cea bună
arăt → fapte bune
lac

+ ascunde → vita ta de neam bun
acoperă → slava ta cea bună
arătă → fapte bune
lac • slava lui Dumnezeu

Important

NU!

VS.

- arăta → vita ta de neam bun → dorește de arătare
descoperire → slava cea bună → lauda
ascundere → fapte recurențe → arătarea minciună
vorba multă • slava deserto

(28)

Nimeneea nu s-a predat persoanei săt de mult înstrăinăru" ca săl mare (patriarch) care a spus: "Ies' din pământul tău și din rudenia ta și din casa tatălui tău" Faceria (12,1) măcar că l-a chemat între-un pământ de alt grai și barbar.

"Ies' din pământul tău și din rudenia ta și din casa tatălui tău."

Când auzi pe Domnul zicind: « De nu se va lepta nimera de toate cele ce sunt cu el nu este Hie vrednic » (Luca 14,33) nu înțelege că e vorba numai de bune, și nu de toate lucrurile păcatului. Căci « nimenea, zice, slujind în ceste, nu rămâne împltit cu lucrurile vietii » (d.Tom 2,4). Pentru că cel ce voiește să levină potomile, rămânând împltit cu ele, e osemenea celui ce încearcă să stinge focul cu plăvă. » Desigur, cel ce începe lupta cu potomile nu e încă cu totul curat de ele, dar nu e ca cel ce pe jumătate le aproba, iar pe jumătate luptă împotriva lor. Aceasta înseamnă împlterea cu ele.

"De nu se va lepta nimera de toate cele ce sunt cu el nu este Hie vrednic"
Important!

"nimenea, zice, slujind în ceste, nu rămâne împltit cu lucrurile vietii"

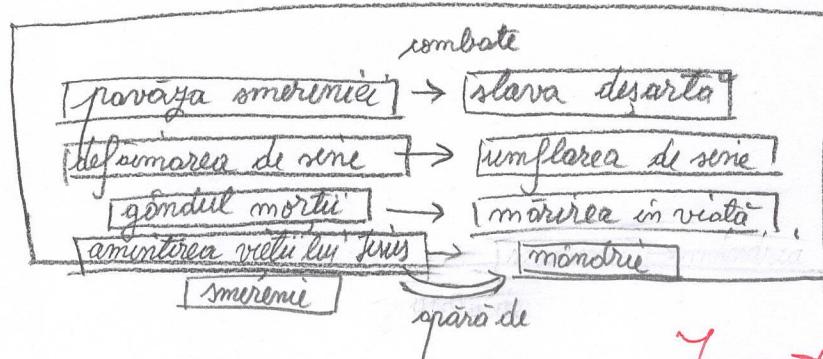
Important!

împltere $\stackrel{\text{def.}}{=}$ pe jumătate aproba potomile
pe jumătate luptă împotriva potomilor

a rămâne împltit cu potomile \Rightarrow a stinge focul cu plăvă

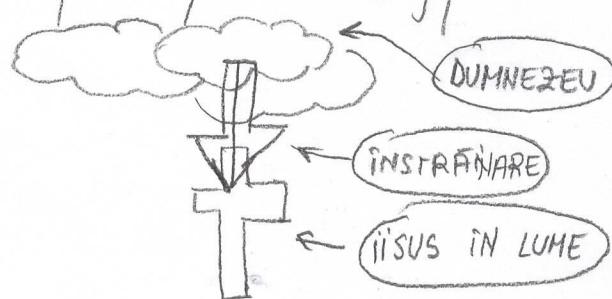
(29) Cătădător Domnul l-a slăvit pe cel ce s-a instrăinat cu acel mare (patriarh), chiar mai mult decât acela. Dar măcar că slava e dată de Dumnezeu, e bine să ne ferim de ea prin povăza smereniei.

I slava e dată de Dumnezeu
să ne păzim de slava deasă prin povăza smereniei

Important!

(30) Când dracuș sau se semenea noștri me laudă pentru marea faptă a instrăinării, să ne ducem cu gândul la cel ce pentru noi I-a instrăinat coborând din cer pe pământ, și ne vom afla pe noi reputând împlinie deplin această faptă în veacul nașului;

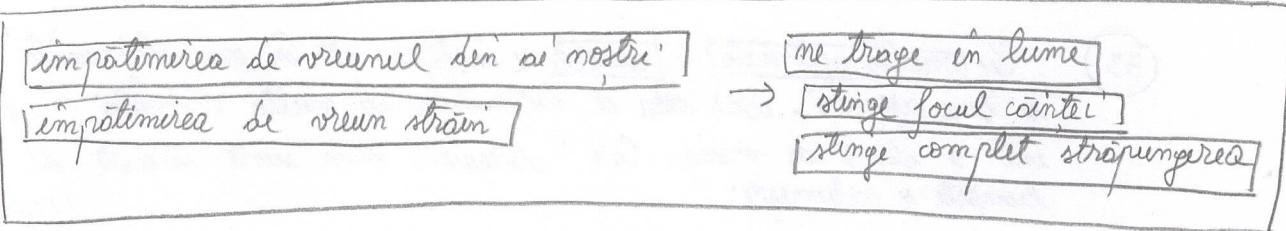
dracuș semenea noștri ne laudă pentru marea faptă a instrăinării ?

→ laud instrăinarea lui Iisus coborât din cer pe pământ
dau slava lui Dumnezeu
dau slava Sfintei Treimi

✓
 Important!

31

Cumpăta e împotimirea de vreunul din cei măștri sau de vreun străin,
căci ea poate să ne tragă în lume și să stingă cu desăvârsire focul cointel
(străpungerii) noastre,

32

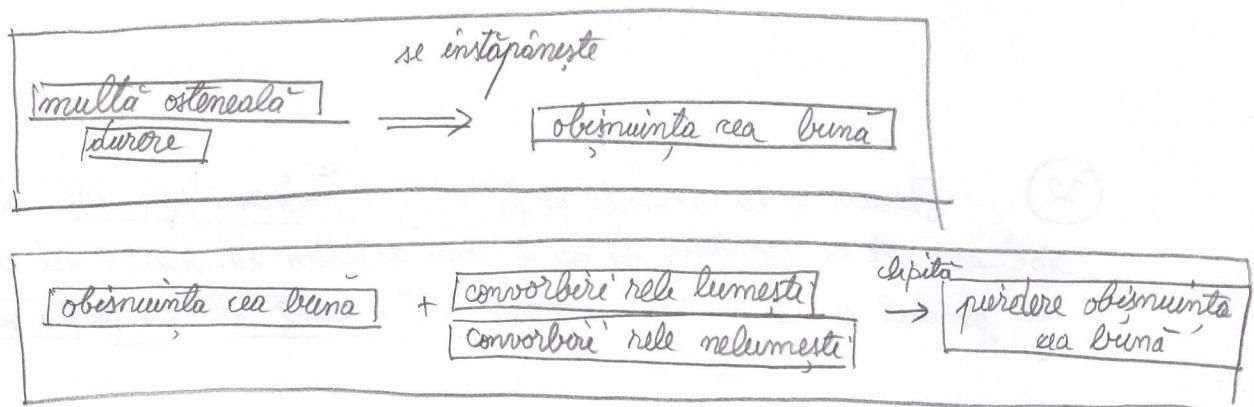
Bucuram e cu reputația unui ochi să privească spre cer, iar călăuca spre pământ
tot asa este cu reputația să nu se primejdiască cu reflectul cel ce nu s-a înstrăinat
cu gândul și cu trupul de totul cel ce sunt ale sale și nu sunt ale sale,

un ochi nu poate privi spre cer și altul spre pământ

reflectul nu înstrăinat cu gândul și cu trupul nu poate privi cel ce sunt ale sale și cel ce nu sunt ale sale

Important!

(33) Cu multă osteneală și durere se întârânește în noi obisnuita cea bună și bine așteptată. Dar acea ce dobândim cu multă osteneală se poate pierde într-o clipă de vreme. Căuț "obiceurile bune sunt atestate de converberile cele lumenesti și nelumenesti". (I Cor. XV, 33)

Def.

converberile lumenesti = rele ale lumii

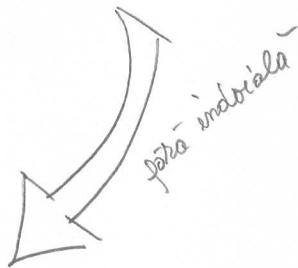
converberile nelumenesti = rele rele și păgubitoare aleor ce
păpăduie lume

(34) Cine umblă, după apărarea sa (de lume) cu cei din lume sau reușește să se întâlnească cu oamenii care nu cunoaște cursul lor, sau își va întâlni oamenii prin gândul ei, sau, menținând-o, prin faptul că va se întâlni pe cei întâlniți și se va întâlni și el.

Apărare de lume

+ umbrelă cu cei din lume

afara opoziție de cei din lume

cădere în cursul lumenii

Important!

sau intențarea viitorului prin gândul la ei

(legături
emoționale
între
ține)

îndemnarea celor întâlniți ⇒ intențare

(legături
naționale
între
ține)

(35)

E cu neputință de oscaș faptul că întelesele cunoștință noastre e
în total medesăvârsit și plin de totuș nestiință.

Așa cum gâtul deosebește mâncărurile
Așa cum soarele vădă stări cuineea ochilor
tot Așa cuvintele dă pe față nestiința sufleteștei

Dugea uibirei me seleste și spre cele mai presuș de putere.

De acela socotesc (că nu mă pot holări sigur) că după sunrilele dește
enstrăinare sau mai degrabă deodată cu ele e bine să spun ceea ce și după via
că să stim ceea ce și după această violență a celor vecini.

(36)

Vizul este mișcarea mintii în vremea nemiscarii trupului! **Important!**

Vizul și More: Așa să înțeleagă deoseboarea între vedere și ves.

Vedere este ceea ce se vede în vis-oportune ca prin simturi;

Vizul este ceea ce se năluceste (se imaginează) în somn.

Nemiscare → este momentul acia limiterelor

Mișcarea → mișcarea mastării
→ mișcarea strârgerii
→ mișcarea văzării
→ mișcarea schimbului
→ mișcarea micororii
→ mișcarea mutării din loc

Important!

1) trupul nu se arată lipsit de nici
una din acestea.
2) trupul, dormind, mai degrabă se mișcă
și mișcându-se, e nemiscat
→ în cea dintâi se sfără proprii feri
în cea de a două o patimeste

Important!

(37)

Nălucirea este amăgirea ochilor când doarme sugetarea.

Nălucirea este insirea mintii când trupul veghează.

Nălucirea este o vedere a ceea ceva înotă (suprat, obiect)

Important!

Important!

(38) Iruia pentru care, după cele de mai înainte, am voit să vorbim despre vise este văzuta. Când porosind pentru Domnul vasele și rudenile noastre ne văndem pe noi străinătății pentru dragostea lui Iisus, dracui încearcă să ne turbare prin vis, arătându-ne rudenile noastre fiind plângând, fiind murind, fiind închiise, fiind strămtorate pentru noi. Deoarece el a vede viselor este astemenea celuia că alegă după umbra sa și încearcă să o prindă.

dracui încearcă să ne turbare prin vis

- arătându-me rudenile noastre plângând
- arătându-me rudenile noastre murind
- arătându-me rudenile noastre închiise
- arătându-me rudenile noastre strămtorate

[a crede viselor] = [a alerga după umbra și a o prinde]
Important!

(39) Dracui slavei desorte sunt, în visi, proroci.

Dracui îndrăguiesc ca mîne violenți să vîntorească și mînele vestite dinainte.

Împlinindu-se vedeniile, ne minunăm și ne înăltăm că se cînd am avea darul prestației.

(40) În cei se asculta de dracul acesta el să facă adeseori proroci.

Fără de cei că-l desprețuiesc dracul purarea minte.

Dracul, fiind dub, [el vede] cel din lîncinul aerului acestu și, cunoscând pe unora că moare prorocesc prin visul celor mai usurei la minte.

Important!

(41) Dracui nu stie nimic din cele vîntoare dintr-o cunoștință de mai dinainte.
Căci și doftorul pot să me spuna moartea de mai dinainte.

(42)

Dracă se preface adoratori în emprise de lumină și în creștere de mucenici
Dracă me arată pe aceia venind la noi, în viață. (asa se întâmplă în spiritism)
Dracă când me despartom me recufundă în măndrie și bucurie.

(43)

Dar aceasta să te fie semnul înțelăcunii.

Cău' îngeri îne arăta osând și judecăte, și despartiri.

Tar odată trezeti, me fac să tremurăram și să ne întrebeam,

Important!

(44)

Când incepem să credem în viață dracilor, ei își bat joc de noi și când suntem trezi.

Cel ce crede viselor e cu total necercat.

Cel ce nu crede nici unora e falozaf.

(45)

Crede numai celor ce-lă reșter tui osândă vesnică și judecătă.
Dacă acestea îți priamăresc degnădinea, și îl sunt de la dracul.

Important!

Tata a treia trecește deoparte la număr cu Trumea.

Cel ce a poșt pe ea nu-mi poate la dreapta sau la stânga,